

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., v právní věci

žalobce: **Ing. Z. A., export - import, IČO X**
sídlem X
zastoupený advokátem Mgr. Janem Slunečkem
sídlem Týn 640/2, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2018, č. j. 66206-2/2018-900000-311

takto:

- I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 11. 12. 2018, č. j. 66206-2/2018-900000-311, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen zaplatit** žalobci na náhradu nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to k rukám jeho advokáta Mgr. Jana Slunečka do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V nyní projednávané věci je předmětem soudního přezkumu rozhodnutí o přestupku dle § 47 odst. 3 písm. b) zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon, spočívajícím v poskytnutí nesprávných údajů žalobcem coby deklarantem v celních prohlášeních. Vzhledem

k věcným a procesním souvislostem je nezbytné předestřít relevantní informace též o doměřovacím řízení předcházejícím zahájení řízení o přestupku.

2. Celní úřad pro Jihomoravský kraj (dále též „celní úřad“) provedl u žalobce kontrolu po propuštění zboží zaměřenou na ověření úplnosti a správnosti informací uvedených v blíže specifikovaných celních prohlášeních (jednalo se o jedenáct celních prohlášení z období 29. 4. 2015 až 11. 9. 2017). Na základě této kontroly bylo zjištěno nesprávné sazební zařazení předmětného zboží (ventilační turbíny BIB a samostatné hlavice TIB) do podpoložky kombinované nomenklatury (dále také „KN“) 8414 80 80 *Vzduchová čerpadla nebo vývěvy, kompresory a ventilátory na vzduch nebo jiný plyn; ventilační nebo recirkulační odsávače s ventilátorem, též s vestavěnými filtry: – Ostatní: – – Ostatní*, a to vzhledem k tomu, že se jednalo o ventilační turbíny poháněné větrnou energií. Správně mělo být zboží dle celního úřadu zařazeno do podpoložky KN 7616 99 90 jako *Ostatní výrobky z hliníku: – Ostatní: – – Ostatní: – – – Ostatní*. V souvislosti s tím byl zjištěn nedoplatek na cle v celkové výši 132 961 Kč, jelikož původní nesprávné zařazení zboží bylo spojeno s nižší celní sazbou (šlo o sazbu 2,2 % oproti 6 %). Na podkladě kontrolních zjištění vydal celní úřad dne 8. 2. 2018 jedenáct dodatečných platebních výměrů (rozhodnutí č. j. 14009-5/2018-530000-51 až č. j. 14009-15/2018-530000-51), kterými doměřil clo v celkové výši 132 961 Kč. Žalobce všechny dodatečné platební výměry napadl odvoláními, která žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 9. 2018, č. j. 21543-4/2018-900000-311, zamítl a rozhodnutí celního úřadu potvrdil.
3. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2018 žalobce brojil správní žalobou. Na jejím základě zdejší soud rozsudkem ze dne 29. 5. 2020, č. j. 29 Af 130/2018-36, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Ohledně žalobcem deklarovaného zboží soud nepřisvědčil argumentaci žalovaného směřující k zařazení předmětného zboží do čísla 7616. Objektivní znaky předmětného zboží a jeho účelové určení vedly soud k závěru, že má být zařazeno do čísla 8414. Proti rozsudku podal žalovaný kasační stížnost. Nejvyšší správní soud však rozsudkem ze dne 13. 1. 2021, č. j. 4 AfS 213/2020-47, kasační stížnost zamítl, přičemž odmítl názor celních orgánů, že předmětné zboží nelze zařadit do čísla 8414, protože nedisponuje vlastním ručním či motorovým pohonem.
4. Žalovaný po vrácení věci rozhodnutím ze dne 20. 1. 2021, č. j. 4908/2021-900000-311, změnil dodatečné platební výměry ze dne 8. 2. 2018 tak, aby výše dodatečně vyměřeného cla podle jeho názoru odpovídala nově stanovenému sazebnímu zařazení vyplývajícímu z rozsudků správních soudů. Ve všech případech tak došlo k významnému snížení výše dodatečně vyměřeného dovozního cla, neboť podpoložky KN 8414 59 20 a 8414 59 25, kam bylo dovezené zboží nově zařazeno, byly v rozhodné době zatíženy dovozním clem ve výši 2,3 %, nikoli 2,2 % podle prvotního žalobcova zařazení, popř. sazbou 6 % původně stanovenou celními orgány. Žalobce podal žalobu i proti tomuto novému rozhodnutí žalovaného, neboť opět nesouhlasil se zařazením zboží pod konkrétní zbožíový kód. Žaloba je u zdejšího soudu vedena pod sp. zn. 29 Af 23/2021 a dosud o ní nebylo rozhodnuto.
5. Předmětem přezkumu v nyní projednávané věci je pak v mezidobí vydané rozhodnutí o přestupku spočívajícím v poskytnutí nesprávných údajů žalobcem coby deklarantem ve stejných celních prohlášeních, na základě kterých mu bylo dodatečně vyměřeno clo. Celní úřad rozhodnutím ze dne 31. 10. 2018, č. j. 14009-32/2018-530000-12, sp. zn. 14009-18/2018-530000-12, shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 47 odst. 3 písm. b) celního zákona tím, že v postavení deklaranta [do 30. 4. 2016 – článek 4 bodu 18 nařízení

Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, dále jen „starý celní kodex“; od 1. 5. 2016 – článek 5 odst. 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, dále jen „celní kodex Unie“) a tedy jako osoba odpovědná za správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení [do 30. 4. 2016 – článek 199 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí starý celní kodex, dále jen „prováděcí předpis ke starému celnímu kodexu“; od 1. 5. 2016 – článek 15 odst. 2 prvního pododstavce písm. a) celního kodexu Unie], poskytl celnímu orgánu nesprávný údaj o zbožíovém kódu, a to v blíže specifikovaných jedenácti celních prohlášeních z období 29. 4. 2015 až 11. 9. 2017, kdy předmětné zboží deklaroval zbožíovým kódem 8414 80 80 90, přičemž jako správný zbožíový kód dotčených výrobků byl osvědčen zbožíový kód 7616 99 90 99 (úplný Taric kód). Za přestupek žalobce uložil pokutu ve výši 20 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Odvolání podané žalobcem proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl v záhlaví tohoto rozsudku označeným rozhodnutím ze dne 11. 12. 2018.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

6. Ve včas podané žalobě žalobce namítl, že napadené rozhodnutí žalovaného vychází z týchž úvah orgánů celní správy ohledně správnosti sazebního zařazení zboží dováženého žalobcem, jako v řízeních týkajících se dodatečného vyměření cla, která byla předmětem soudního přezkumu zdejšího soudu ve věci vedené pod sp. zn. 29 Af 130/2018. Žalobce proto toliko rekapituloval vlastní žalobní argumentaci v dané věci. Byl přesvědčen, že správní orgány při posouzení sazebního zařazení předmětného zboží, kdy nepřipustně zúžily obsah čísla 8414 kombinované nomenklatury, nepostupovaly v souladu s právními předpisy a napadené rozhodnutí je v tomto důsledku nezákonné. Žalobce se nemohl dopustit žádného přestupku, neboť v kolonkách 33 jednotlivých celních prohlášení neposkytl celnímu orgánu nesprávný údaj o sazebním zařazení předmětného zboží. Navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Ve vyjádření k žalobě ze dne 25. 3. 2019 žalovaný setrval na svých právních závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Další podání účastníků

8. Žalobce v podání ze dne 3. 11. 2021 označeném jako *Návrh na doplnění dokazování* odkázal na závaznou informaci o sazebním zařazení zboží vydanou Celním úřadem pro Olomoucký kraj pod č. CZBTI48/052446/2021-580000-04/01, která se měla vztahovat k totožnému výrobku, jenž byl zařazen do podpoložky KN 8414 80 80. Sazební zařazení žalobcem dovezeného zboží pod tuto podpoložku je tedy jediné správné.
9. Žalovaný ve vyjádření k tomuto podání ze dne 15. 11. 2021 uvedl, že ani po změně rozhodnutí o odvolání ve věci doměření dovozního cla nedošlo k potvrzení toho, že by původně deklarované zařazení zboží bylo správné, tedy důvod pro vydání rozhodnutí o přestupku a uložení sankce za protiprávní jednání žalobce neodpadl. Zjištěný skutkový stav, tedy že žalobce v celních prohlášeních uvedl nesprávné údaje, tak trval. Důsledkem protiprávního jednání žalobce byl stále únik na cle, jediná změna nastala u výše dodatečně vyměřeného dovozního cla, tj. únik na cle je nižší (částka 3 499 Kč, nikoli původní 132 961 Kč). Únik na cle, ani jeho výše ovšem není znakem skutkové podstaty projednávaného

přestupku. Zájem na správném a pravdivém vyplňování stanovených údajů v celních prohlášeních, který byl dotčen protiprávním jednáním žalobce, je přitom dán i tím, že se od nich odvíjí vyměřování a vybírání cel a poplatků, uplatňování různých obchodněpolitických opatření EU a vychází z nich také statistiky zahraničního obchodu. Jedná se tedy o právní zájem velmi významný. Samotné snížení jednoho z důsledků protiprávního jednání žalobce tak nijak zásadním způsobem nesnižuje závažnost a společenskou nebezpečnost tohoto protiprávního jednání. Konkrétní správné sazební zařazení je pro naplnění znaků skutkové podstaty přestupku zcela irrelevantní. Zrušení napadeného rozhodnutí by tak žalovaný, v situaci, kdy je pokuta uložena na samé spodní hranici zákonné sazby, považoval za nehospodárné. Je otázkou, zda by nižší pokuta ještě splnila preventivní a represivní účel. Je přitom na soudu, zda s ohledem na snížení fiskálního dopadu přestupku přistoupí v rámci svých pravomocí k moderaci a snížení pokuty. Samotný návrh na doplnění dokazování pak je jednak nadbytečný, jednak směřuje k prokázání skutečností, které žalobce netvrdil v žalobě, pročez je nepřipustný; ve své podstatě se jedná o opožděnou žalobní námitku.

V. Posouzení věci

10. Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí celního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná**.
11. Podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede též *popis skutku* s označením místa, času a způsobu jeho spáchání.
12. Celní úřad v rozhodnutí ze dne 31. 10. 2018 daný skutek (resp. jeho jednotlivé dílčí útoky) popsal tak, že žalobce v postavení deklaranta, tedy jako osoba odpovědná za správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení, poskytl celnímu orgánu nesprávné údaje, a to v jednotlivých podaných celních prohlášeních, v nichž v kolonce 33 uvedl ke zboží navrženému těmito celními prohlášeními k propuštění do celního režimu volného oběhu zboží kód 84148080 90, ačkoliv tomuto zboží (hliníkové ventilační turbíny P/N kódů BIB-12 a BIB-14, či jejich rotační hlavice P/N kódu TIB-14, nevybavené elektromotorem ani jiným typem pohonu), náleží správný zboží kód 76169990 99, čímž byl údaj o zboží kód ohledně tohoto zboží do jednotlivých celních prohlášení uveden v rozporu s právními předpisy.
13. Žalobce v podané žalobě (stejně jako ve věci doměření cla vedené zdejším soudem pod sp. zn. 29 Af 130/2018) učinil předmětem sporu toliko otázku sazebního zařazení předmětného zboží. Tu je nutno konstatovat, že právě ve zmiňované věci doměření cla správní soudy shledaly sazební zařazení předmětného zboží provedené celními orgány nesprávným. Zdejší soud (i vzhledem k obsahu žalobní argumentace) uzavřel, že „*předmětné zboží má být zařazeno právě do čísla 8414*“ kombinované nomenklatury (viz bod 27. rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2020, č. j. 29 Af 130/2018-36). Kasační soud pak (viz bod [36] rozsudku ze dne 13. 1. 2021, č. j. 4 Afs 213/2020-47) k námitce stěžovatele-žalovaného konstatoval: „*Z odůvodnění rozsudku krajského soudu je totiž zřejmé, které vlastnosti ventilační turbíny opodstatňují její označení za ventilátor ve smyslu čísla 8414 kombinované nomenklatury. Krajský soud jasným a přesvědčivým způsobem popsal, z jakých*

důvodů dospěl k závěru, že předmětné zboží slouží k větrání určených prostor, jež zajišťuje rozpohybováním či umocněním pohybu okolního vzduchu. Z uvedeného tak vyplývá, že dostatečně posoudil a současně vysvětlil, do které podpoložky čísla 8414 měly správní orgány předmětné zboží zařadit.“

14. Zdejší soud nemá důvodu, pro nějž by se měl či mohl v nyní projednávané navazující věci od těchto dříve vyslovených právních závěrů odchýlit. Uváděl-li tedy celní úřad ve výroku rozhodnutí o přestupku, že předmětné zboží mělo být zařazeno pod zbožíový kód 76169990 99, je v tomto rozsahu nesprávné. Stejně tak je nesprávná samotná věcná argumentace celních orgánů ohledně sazebního zařazení předmětného zboží uvedená (s odkazem na předcházející rozhodnutí celních orgánů ve věci doměření cla) jak v rozhodnutí celního úřadu o přestupku, tak v rozhodnutí žalovaného o odvolání, jakož i ve vyjádření k nyní podané žalobě. Zde přitom vskutku postačí odkázat na citované rozsudky správních soudů ve věci doměření daně.
15. Nutno podotknout, že tento postup se nepříčí § 75 odst. 1 s. ř. s., podle něhož soud vychází při přezkoumávání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu. Nejvyšší správní soud opakovaně upozornil, že toto pravidlo není bezvýjimečné a jeho aplikace může být v praxi, i přes výslovné znění zákona, v některých případech omezena (srov. např. rozsudky ze dne 16. 7. 2015, č. j. 7 As 114/2015-36, ze dne 15. 9. 2011, č. j. 4 Ads 35/2011-75, nebo ze dne 14. 9. 2011, č. j. 9 Afs 28/2011-181; www.nssoud.cz). Za takový případ lze přitom nepochybně považovat i situaci, kdy žalobou napadené rozhodnutí dodatečně ztratí svoji oporu v důsledku zrušení dříve vydaného správního rozhodnutí soudem, z něhož takové posléze napadené rozhodnutí vychází a je z něj odvozené, jako je tomu i v nyní projednávané věci. Je zřejmé, že celní orgány v přestupkovém řízení vycházely zejména z předmětných dodatečných platebních výměrů ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 9. 2018, č. j. 21543-4/2018-900000-311. Toto rozhodnutí žalovaného však bylo zrušeno až po vydání konečného rozhodnutí žalovaného ve věci přestupku, přičemž však správní soudy vyjádřily jiný hmotněprávní názor na věc samu, než jaký přijal žalovaný v rozhodnutí o doměření cla a z něhož vycházel též v následném rozhodnutí o přestupku.
16. V nyní projednávané věci žalovaný na uvedené souvislosti reagoval ve vyjádření ze dne 15. 11. 2021 k důkaznímu návrhu žalobce. V něm, zjednodušeně řečeno, odkázal na rozhodnutí, které vydal ve věci doměření daně v návaznosti na zrušující rozsudek, a v němž předmětnému zboží přiřadil jiné zbožíové kódy (byť spadající pod číslo 8414; konkrétně šlo o podpoložky KN 8414 59 20 a 8414 59 25) než žalobcem tvrzený kód 84148080 90, z čehož dovodil, že vzhledem k tomu neodpadl důvod pro vydání rozhodnutí o přestupku a uložení sankce, neboť bylo potvrzeno, že žalobcem deklarované zařazení zboží nebylo správné. Snížilo se sice doměřené clo, vzhledem k uložení pokuty na samé spodní hranici zákonné sazby by však zrušení rozhodnutí o přestupku bylo nehospodárné.
17. S touto argumentací se však soud neztotožnil. Tu je nutno v první řadě konstatovat, že v nyní projednávané věci není vzhledem k okolnostem nezbytně nutné přesně určit správné sazební zařazení předmětného zboží. Je totiž nepochybné, že sazební zařazení, k němuž původně dospěly celní orgány, bylo nesprávné, a zároveň sazební zařazení, k němuž dospěly posléze, se přiblížilo sazebnímu zařazení prosazovanému žalobcem do té míry (zařazení pod totožné číslo, malý rozdíl v sazbě cla), že již lze hovořit o změně okolností potenciálně důležitých pro posouzení žalobcova přestupkového jednání. Z tohoto důvodu soud jednak nepřerušil řízení za účelem vyčkání na rozhodnutí ve věci

vedené zdejším soudem pod sp. zn. 29 Af 23/2021 (o žalobě proti novému rozhodnutí žalovaného o doměření cla), jednak neprováděl dokazování žalobcem odkazovanou závaznou informací o sazebním zařazení zboží vydanou Celním úřadem pro Olomoucký kraj pod č. CZBTI48/052446/2021-580000-04/01. Obojí proto, že ať již bude finální sazební zařazení předmětného zboží svědčit novým závěrům celních orgánů či setrvalému názoru žalobce, nic to nemění na existenci důvodů pro zrušení rozhodnutí žalovaného ve věci přestupku už nyní; zmiňované aktivity by tudíž z hlediska aktuálního soudního přezkumu byly nadbytečné.

18. Tu lze současně označit názor žalovaného, že podstata žalobcova jednání zůstala stejná (tedy že žalobce v celních prohlášeních uvedl nesprávné údaje), pročez napadené rozhodnutí není třeba jakkoli měnit či rušit, za poněkud zkratkovitý. Jednání žalobce totiž (v případě, že žalobcem prosazované sazební zařazení je skutečně nesprávné, o čemž je však ještě veden soudní spor) zůstalo shodné toliko ve své obecné rovině. Zároveň je totiž zřejmé, že některé skutkové či právní okolnosti se změnily, přičemž zohledňování odlišností mezi jednotlivými případy, a to jak při posuzování viny, tak trestu, je vlastní právě sankčnímu mechanismu spočívajícímu v trestání přestupků (či dříve jiných správních deliktů).
19. Žalovaný v uvedených souvislostech argumentoval tím, že únik na cle, ani jeho výše nejsou znakem skutkové podstaty projednávaného přestupku, či dále že konkrétní správné sazební zařazení je pro naplnění znaků skutkové podstaty daného přestupku zcela nepodstatné. Tato tvrzení jsou však pravdivá toliko částečně, totiž při absolutním zdůraznění formální stránky skutkové podstaty daného přestupku. Při zohlednění stránky materiální však tyto skutečnosti svoji relevanci nepochybně mají (soud samozřejmě nepochybně, že k naplnění znaků dané skutkové podstaty může dojít i v situaci, kdy vůbec nedojde k doměření cla). Stejně tak je zcela zjevné, že např. otázka následku žalobcova jednání je jednoznačnou součástí problematiky stanovení trestu (ostatně viz str. 12 rozhodnutí celního úřadu o přestupku). V tomto ohledu vyznívá za daných skutkových a právních okolností, tedy při téměř 38 násobném snížení doměřeného cla (vychází-li soud z varianty nejpriznivější pro žalovaného, tedy z jeho nového rozhodnutí o doměření cla), velmi nepřesvědčivě tvrzení žalovaného, že samotné snížení tohoto důsledku žalobcova jednání zásadním způsobem neubírá na jeho závažnosti a společenské nebezpečnosti. Žalovaný zde současně zcela opomíjí, že došlo též k poměrně razantnímu přiblížení náhledů stran na sazební zařazení předmětného zboží (do čísla 8414), což je okolnost způsobilá ovlivnit i následky mimofiskální (zejména v oblasti statistiky), na něž žalovaný výrazně poukazoval.
20. Kládli-li si pak žalovaný dále otázku, zda by nižší pokuta ještě splnila preventivní a represivní účel, je možné odpovědět, že si lze představit, že by tomu tak mohlo být. Konkrétní odpověď však bude záviset na novém komplexním vyhodnocení všech okolností (a jejich změn), k nimž se má při ukládání trestu přihlížet, to vše samozřejmě toliko tehdy, dospěje-li žalovaný k závěru, že žalobce spáchal přestupek, za který je třeba uložit trest pokuty. V tomto ohledu lze teoreticky poznamenat, že např. zmiňované 38 násobné snížení doměřeného cla nemusí znamenat automatické snížení případně ukládané pokuty ve stejném rozsahu. Sankční mechanismus ve formě trestání přestupků se totiž, vzhledem k řadě posuzovaných okolností, jež vedou k odlišnostem, byť třeba i drobným, mezi jednotlivými případy, v zásadě vzpírá automatizmu, jímž je naopak veden např.

sankční mechanismus ve formě penále z doměřené daně (§ 251 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, § 22 celního zákona).

21. Pokud pak žalovaný ve vyjádření ze dne 15. 11. 2021 uvedl, že je na soudu, zda s ohledem na snížení fiskálního dopadu přestupku přistoupí v rámci svých pravomocí k moderaci a snížení pokuty, je třeba konstatovat, že aktivovat moderační kompetenci správního soudu může toliko žalobce svým návrhem (§ 78 odst. 2 *in fine* s. ř. s.), což se v dané věci nestalo (soud navíc dospěl k závěru, že vzhledem ke změně některých skutkových a právních východisek věci rozhodnutí žalovaného jako celek neobstojí – viz výše, pročez není dána ani podmínka moderace, že nejsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí). Na straně žalovaného správního orgánu by v uvedeném ohledu bylo možné uvažovat např. o uspokojení navrhovatele dle § 62 s. ř. s. Aplikace tohoto ustanovení však nevyplývá z žádného podání žalovaného v nyní projednávané věci.

VI. Závěr a náklady řízení

22. Z výše uvedených důvodů soud dle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
24. Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, neboť jím napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna jeho advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) a dva režijní paušály, a to ve výši 2 x 3 100 Kč a 2 x 300 Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 4 advokátního tarifu], tedy celkem 6 800 Kč. Za návrh na doplnění dokazování soud odměnu advokátovi nepřiznal, neboť ten pro rozhodnutí věci nic relevantního nepřinesl a nejde tak o účelně vynaložený úkon právní služby ve smyslu advokátního tarifu, za nějž by soud mohl přiznat odměnu. Protože žalobcův advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 1 428 Kč, odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 11 228 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. prosince 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu